

Teksten

De Antequera sale el moro

De Antequera sale el moro,
de Antequera se salía,
cartas llevaba en su mano,
cartas de mensagería.

Encontrado ha con el rey,
que del Alhambra salía:
¿Qué nuevas me traes, al moro,
de Antequera esa mi villa?

De día le dan combate,
de noche hacen la mina;
si no socorres al rey,
tu villa se perdería.

De Moor vertrok uit Antequera,
uit Antequera vertrok hij,
brieven had hij in zijn hand,
brieven met boodschappen.

Hij kwam de koning tegen,
die uit het Alhambra vertrok:
‘Wat voor nieuws breng je me, o Moor,
van Antequera, mijn stad?’

Overdag wordt er gevochten,
‘s nachts graven ze de mijn;
als je de koning niet helpt,
zal je stad verloren gaan.

Yala Quaoumi

يا لقومي ضيِّعوني
ورأوا قتلي مُباحا
للمنايا أسلموني
عندما سلّوا السِّفاحا
سِرت لَمَّا تركوني
أملأ الدُّنيا نُواحا
ضيِّعوني ببديل
ما به بعض الجمال

Ach, mijn mensen hebben mij verloren doen
gaan en zagen mijn dood als toegestaan.

Aan de doden hebben zij mij overgeleverd
toen zij de eloquente spreker troostten.

Ik vertrok toen zij mij verlieten
terwijl ik de wereld met luid geroep vulde.

Zij lieten mij verloren gaan voor een ander
die geen enkele schoonheid heeft.
[CH]

Triste esta el rey David

Triste esta el rey David
triste esta de korazon
Por desechar sus ansian
suyvose al mirador

Echo los ojos a leshos
Ande esputanva el sol
Vido venir un pashiko
Demandando el emperador

Vini aki los mis nyetos
Huerfanikos nuevos sos
Kitavos armas de oro
De plata vestivos vos

Ke vos mataron al padre
Vuestro padre Avshalom

Bedroefd was Koning David,
zijn hart was bedroefd;
om zijn verdriet te lenigen
klom hij naar het uitkijkpunt.

Hij keek in de verte,
waar de grond werd opgeworpen
en zag een jongetje komen
dat naar de heerser vroeg.

Kom hier, kleinkinderen van mij,
jullie zijn net wees geworden
leg je gouden wapens af
en kleed je in zilver,

want ze doodden jullie vader,
jullie vader Absalom.

De los álamos vengo

De los álamos vengo, madre,
de ver cómo los menea el aire.

De los álamos de Sevilla,
de ver a mi linda amiga,
de ver cómo los menea el aire.

De los álamos vengo, madre,
de ver cómo los menea el aire.

Ik ben bij de populieren geweest, moeder,
Om te zien hoe de wind ze beweegt.

Ik ben bij de populieren van Sevilla geweest
Om mijn liefste te bezoeken.
Om te zien hoe de wind ze beweegt.

Ik ben bij de populieren geweest, moeder,
Om te zien hoe de wind ze beweegt.
[BG]

Triste estava el rey David

Triste estava el rey David;
Triste y con gran pasión,
Quando le vinieron nuevas
De la muerte de Absalón.
Palabras tristes decía
Salidas del corazón.

Ellos mismos fueron causa
De tu muerte y mi pasión.
No te quisiera ver muerto,
Sino vivo en mi prisión,
Que aunque me eras desobediente
Yo te otorgara perdón.
Fili mi.

Triest was koning David,
verdrietig en vol smart
toen hem berichten bereikten
over de dood van Absalom.
Trieste woorden sprak hij
uit de grond van z'n hart.

Zij zijn zelf de oorzaak
van jouw dood en mijn leed.
Ik wilde je niet dood zien,
maar in levenden lijve in mijn cel,
want hoewel je mij ongehoorzaam was
wilde ik je vergeven,
mijn zoon.

Ysabel, perdiste tu la faxa

Ysabel, Ysabel,
perdiste la tu faxa;
héla, por do va,
nadando por el agua;
Ysabel, la tan garrida!

Isabel, Isabel,
je hebt je sjerp verloren;
helaas, daar gaat ze,
zwevend in het water;
die gracieuze Isabel!

Mounyati Azza Stibari

مُنِّيْتِي عَزَّ اَصْطِبَارِي
زاد وجدِي والهِيَامِ
أَل ودي ساعدوني
وأشروعوا لي في الغرام
اني مُعْرَم - حَبِّي هَاجِر
ناري تضرم - قلبي صابر
كم بيوعد لما خالف
لما خالف هو يخلف
هو يخلف وانت عارف

Mijn verlangen is sterker dan mijn geduld,
vergroot is mijn hartstocht en de passie.
Gezellen van mijn genegenheid, help mij,
en doe mij de liefde kennen.
Ik ben zwaar verliefd
- mijn liefde is extatisch,
mijn vuur brandt van verlangen
- mijn hart is vasthoudend.
Hoeveel beloofde ik wel niet toen hij
wegbleef, toen hij wegbleef. Hij blijft weg.
Hij blijft weg, terwijl jij lankmoedig bent.
[CH]

O fondo do mar

O fondo do mar tan chão, faz come a térra
dura aos séus Santa María,
Sennor de mui gran mesura.

Dest' aveo un miragre, grand' e mui
maravilloso, que fezo a Santa Virgen,
Madre do Rei glorioso,
por ua mollér que tíina,
o coraçôn desejoso de a servir noit' e día.
E foi en Estremadura.

Na cibdade de Segónça, que é mui rico
bispado; e cabo da grand' igreja, há un logar
apartado que chaman Santa María,
a Vélla, a que de grado ía essa mollér bõa,
e en est' éra sa cura.

Esta mollér ua filla, había que muit' amava,
E a cada ua delas, ena voontad' entrava
d' iren veer o Sepulcro, de Jerusalên,
e dava do séu a quena guíasse,
por poder ir mais segura.

E en caendo, chamando
a grandes braados ya:
'Acorre-me, Gloriosa, a Vella Santa Maria
de Segonça, en que fio, e fays que mia
romaria acabe compridamente.'
E tan toste da altura

Dos çeos a Virgen santa acorreu-a e passou-a
bes per fondo da agua so a nave, e sacou-a
mui longe da outra parte eno mar, e pois
torno[u]-a arriba viva e sãa con fremosa
catadura.

قَمَرٌ يَجْلُو دُجَى الْغَلَسِ
بِهَرِ الْأَبْصَارِ مَدُّ ظَهْرَا
أَمِّنٌ مِنْ شُبُهَةِ الْكَلْفِ
دُبَّتْ فِي حَبِيْبِهِ بِالْكَلْفِ
لَمْ يَزَلْ يَسْعَى إِلَى تَلْفِي
بِرَكَابِ الْأَدَلِّ وَالصَّنْفِ
أَهْ لَوْلَا أَعْيُنُ الْحَرَسِ
نَلَّتْ مِنْهُ الْوَصْلَ مُقْنَدِرَا

De bodem van de zee maakt de Heilige
Maria, die milde Vrouw, zo vlak als de vaste
grond, voor haar volgelingen.

Hierbij geschiedde een groot en
wonderbaarlijk mirakel,
dat de Heilige Maagd,
de Moeder van de glorierijke Koning,
verrichtte voor een vrouw die haar met heel
haar hart dag en nacht wilde dienen.
En het speelde zich af in Estremadura.

In de stad Sigüenza, een heel rijke
bisschopsstad, is naast de grote kerk een
afgescheiden plek die men Santa Maria de
Oude noemt, waar deze goede vrouw graag
kwam, vol toewijding.

Deze vrouw had een dochter die zij zeer
liefhad en bij beiden ontstond de wens
het Graf in Jeruzalem te gaan bezoeken en
ze gaf geld aan iemand die hen daar veilig
heen kon brengen.

[de vrouwen bezoeken het Heilige Land en
als ze terug willen naar huis haasten ze zich
bij het aan boord gaan en valt de moeder in
zee]

En al vallend riep ze luid:
'Sta mij bij, glorievolle, Heilige Maria van
Sigüenza, in wie ik mijn vertrouwen stel, en
zorg dat ik mijn pelgrimage helemaal kan
volbrengen.' En meteen

hielp de Maagd haar vanuit de hoge hemelen
en leidde haar over de bodem onder het
schip en heel ver naar een ander deel in de
zee en bracht haar toen levend en wel en
met een aantrekkelijk voorkomen naar de
oppervlakte.
[ML]

Een maan die de duisternis van de nacht
verlicht, straalt in de ogen de sinds de
namiddag.

Veilig voor de twijfel over de hartstocht
smolt ik in de zijn liefde voor de hartstocht.

Hij blijft streven naar mijn ondergang
met geflirt en arrogantie.

Ach, als de ogen van de bewakers er niet
zouden zijn, zou ik overmachtig zijn
intimiteit winnen.
Oh prins die onrecht deed sinds hij nabij
was, waarom zing je geen klaagzang voor

يَا أَمِيرًا جَارَ مُدُّ وِلْيَا
كَيْفَ لَا تَرْنِي لِمَنْ بُلْيَا
فَبِشْعَرٍ مِنْكَ لِي جُلْيَا
فَدَّ حَلَا طَعْمًا وَقَدَّ حَلْيَا
وَبِمَا أُوتِيَتْ مِنْ كَيْسِ
جُدِّ فَمَا أَبْقَيْتَ مُصْطَبِرَا
لَكَ خَدَّ يَا أَبَا الْفَرَجِ
رُيِّنَ بِالْتُّورِيدِ وَالضَّرَجِ
وَحَدِيثِ عَاطِرِ الْأَرْجِ
كَمْ سَبَى قَلْبِي بِلَا حَرَجِ
لَوْ رَأَكَ الْغُصْنُ لَمْ يَمْسِ
أَوْ رَأَكَ الْبُدْرُ لَأَسْتَرَا
بَدْرُ تَمَّ فِي الْجَمَالِ سَنِي
وَلِهَذَا نَفَّوهُ سَنِي
بِمُحْيَا بَاهِرٍ حَسَنِ
فَدَّ سَبَانِي لَذَّةَ الْوَسَنِ
هُوَ حَسَنِي وَهُوَ مُفْتَرِسِي
فَارَوْ عَن أُعْجُوبَتِي خَبْرَا
فُقَّتْ فِي الْحُسْنِ الْبُدُورَ مَدَا
يَا مُذِيبًا مُهْجَتِي كَمَدَا
هَلْ تَرْنِي لِلْجَفَا أَمَدَا
عَجَبًا أَنْ تُبْرِي الرَّمَدَا
وَيَسْفُمُ النَّاطِرِينَ كُسِي
جَفْنُكَ السَّكَارُ فَاَنْكَسَرَا

hem die getroffen is?

Want door een klaagzang van jou wordt het mij duidelijk, de maaltijd was zoet de mond en het lijf,

en met de schrandereid die jij brengt wees genereus; moge je geduldig blijven.

Jij, oh vreugdevolle, hebt een kin versierd met bloesem en bloedrood,

en met welriekende conversatie; hoezeer betovert het mijn hart zonder enige beperking.

Als een tak jou zou kunnen zien, zou hij je niet aanraken; als de volle maan je zou kunnen zien, zou hij je bedekken.

Een volmaakte volle maan in de schoonheid van zijn stralen, daarom noemden zij hem 'stralend'.

Met een gelaat stralend van schoonheid, dat mij in het genot van de diepe slaap geleid heeft.

Hij is mijn gazellenjong, hij is degene die mij verscheurt, dus vertel mij over mijn wonder.

Ik volgde in schoonheid ver de sporen van de volle maan, ach, mijn ziel smolt van verdriet.

Toon je mij het eindpunt van de hardheid? Wonderbaarlijk dat je de oogontsteking heelt.

Door de ziekte van degenen die keken werd gekleed jouw ooglid; de tovenaars is verslagen.

[CH]

Qum Taraa

فَمُ تَرَى دَرَاهِمَ اللَّوْزِ
تَنْدَفِقُ عَنْ كُلِّ جِهَةٍ
وَالنَّسِيمُ سَقَطَهَا فِي الْحَوْزِ
وَالنَّدَى كَبَبَ عَلَيْهَا
بَدَأَتْ تَلْفَحُ وَرَقَةَ الْجَوْزِ
جَاءَ بِشِيرُ الْخَيْرِ إِلَيْهَا
وَالرِّيَاضُ يُعْجِبُنِي مَلَوَانِ
مَا أَحْسَنَهُ فَصَلُّ الْخَلَاعَةِ
يَا نَدِيمُ هَيَّا لِلْبُسْتَانِ
نَعْنَمُ فِي الدُّنْيَا سَاعَةً
فَمُ تَرَى دَرَاهِمَ اللَّوْزِ
تَنْدَفِقُ عَنْ كُلِّ جِهَةٍ

Sta op om de amandelbladeren te zien,
zich in elke richting uitspreidend,

en de frisse bries vallend op het perk,
en de dauw die zich erop neerwerpt.

De walnootbladeren beginnen zich te
ontvouwen, de brenger
van het goede nieuws is gekomen.

De tuin vol kleuren vult mij met
verwondering, hoe mooi is het jaargetijde
van de bomen vol van bladeren!

Oh gezel kom mee naar de gaarde,
om terstond deze dag te plukken!

Sta op om de amandelbladeren te zien
zich in elke richting uitspreidend.
(CH)

